

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

OSOBNOST TÝDNE

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 23.07.2026 0:00, Datum importu: 23.07.2026 0:13, Zdroj: Naše Pravda, Autor: Helena KLUZOVÁ, Rubrika: Z minulosti, Strana: 37, Periodicita: Týdně, Vydavatel: Futura a.s., Země: CZ, AVE: 21 581 Kč, GRP: 0,35, OTS: 31 265, Tištěný náklad: 43 000, Čtenost: 31 265, Plocha: 22156 mm²
Zdeněk PODLIPNÝ

Český herec a divadelní režisér Zdeněk PODLIPNÝ, výrazná osobnost meziválečné antifašistické avantgardy, se narodil 5. května 1898 jako Zdeněk Ulip do chudé dělnické rodiny Václava Ulipa a jeho ženy Karolíny, rozené Bartůňkové, v Praze-Michli. Lásky k divadlu ho roku 1915 přivedla do divadelní společnosti F. Kosteleckého, během první světové války hrál i v dalších kočovných společnostech. V roce 1922 získal angažmá v činohře **Národního divadla moravsko-slezského** v **Ostravě**. Po čtyřech letech byl propuštěn, protože jako přesvědčený komunista pořádal nedělní politické přednášky pro technické pracovníky, což se vedení divadla nelíbilo. Působil pak v Českém divadle v Olomouci, v kladenském Stálém divadle a v Městském divadle v Plzni. Koncem roku 1933 patřil spolu se svou ženou, herečkou Zdeňkou Kaliberkovou, k zakládajícím členům avantgardního levicového divadla D 34 Emila Františka Buriana a k jeho profilovým hercům. Burianovi pomáhal organizačně i finančně, na vznik divadla mu půjčil peníze.

Se Zdeňkou se poznali při olomouckém angažmá, vzali se v červnu 1934 a v roce 1939 se rozvedli. Na Štědrý den 1939 se Podlipný oženil s o 17 let mladší Hanou Klímovou a v následujícím roce se jim narodil syn Jan, jako pohrobek přišla na svět v roce 1946 dcera Šárka.

Když Němci roku 1941 E. F. Buriana zatkli a divadlo zavřeli, stal se Podlipný členem Městských divadel pražských, hrál především na scéně Divadla Na Poříčí. V Městských divadlech vedl za války tajnou protifašistickou buňku a inicioval založení Revoluční odborové rady divadelníků, která připravovala poválečnou proměnu českého divadelnictví. Objevil se také v osmi filmech, například Madla z cihelny, Věra Lukášová, Nebe a dudy nebo Advokát chudých.

V květnu 1945 stál u zrodu Divadla kolektivní tvorby, které vzniklo jako nástupce zrušeného Divadla Vlasty Buriana po Burianově obvinění z kolaborace; sezónu zahájil vlastní hrou Asyl, napsal ji pod pseudonymem Zdeněk Brodský. Už na podzim ale přešel jako šéf činohry do **Slezského národního divadla** v Opavě. V první poválečné sezóně uvedla činohra pod jeho vedením 14 premiér a několik inscenací pro děti, zavedl také večery poezie. Plány na vytvoření lidového divadla a obnovu kultury v regionu však ukončila jeho předčasná smrt. Zemřel 23. července 1946 v Opavě na plicní embolii.

Český herec a divadelní režisér **Zdeněk PODLIPNÝ**, výrazná osobnost meziválečné antifašistické avantgardy, se narodil 5. května 1898 jako **Zdeněk Ulip** do chudé dělnické rodiny Václava Ulipa a jeho ženy Karolíny, rozené Bartůňkové, v Praze-Michli. Lásky k divadlu ho roku 1915 přivedla do divadelní společnosti F. Kosteckého, během první světové války hrál i v dalších kočovných společnostech. V roce 1922 získal angažmá v činohře Národního divadla moravsko-slezského v Ostravě. Po čtyřech letech byl propuštěn, protože jako přesvědčený komunista pořádal nedělní politické přednášky pro technické pracovníky, což se vedení divadla nelíbilo. Působil pak v Českém divadle v Olomouci, v kladenském Stálém divadle a v Městském divadle v Plzni. **Koncem roku 1933 patřil spolu se svou ženou, herečkou Zdeňkou Kaliberkovou, k zakládajícím členům avantgardního levicového divadla D 34 Emila Františka Buriana a k jeho profilovým hercům.** Burianovi pomáhal organizačně i finančně, na vznik divadla mu půjčil peníze.

Se Zdeňkou se poznali při olomouckém angažmá, vzali se v červnu 1934 a v roce 1939 se rozvedli. Na Štědrý den 1939 se Podlipný oženil s o 17 let mladší Hanou Klímovou a v následujícím roce se jim narodil syn Jan, jako pohrobek přišla na svět v roce 1946 dcera Šárka.

Když Němci roku 1941 E. F. Buriana zatklí a divadlo zavřeli,

stal se Podlipný členem Městských divadel pražských, hrál především na scéně Divadla Na Poříčí. **V Městských divadlech vedl za války tajnou protifašistickou buňku a inicioval založení Revoluční odborové rady divadelníků, která připravovala poválečnou proměnu českého divadelnictví.** Objevil se také v osmi filmech, například *Madla z cihelny*, *Věra Lukášová*, *Nebe a dudy* nebo *Advokát chudých*.

V květnu 1945 stál u zrodu Divadla kolektivní tvorby, které vzniklo jako nástupce zrušeného Divadla Vlasty Buriana po Burianově obvinění z kolaborace; sezónu zahájil vlastní hrou *Asyl*, napsal ji pod pseudonymem Zdeněk Brodský. Už na podzim ale přešel jako šéf činohry do Slezského národního divadla v Opavě. V první poválečné sezóně uvedla činohra pod jeho vedením 14 premiér a několik inscenací pro děti, zavedl také večery poezie. Plány na vytvoření lidového divadla a obnovu kultury v regionu však ukončila jeho předčasná smrt. Zemřel 23. července 1946 v Opavě na plicní embolii.

Helena KLUZOVÁ

FOTO - wikipedia

**Letní zvýhodněné
předplatné**

str. 2

**Bestiality
Volyňského
masakru**

str. 16

**Drogy jako
v cukrárně**

str. 26

Ročník 5/Číslo **30**

23. - 29. července 2026

Cena **33 Kč**

NAŠE PRAVDA

LEVICOVÝ TÝDENÍK

Předplatné s TV magazínem 30 Kč

Domino efekt ničí Škodovku

Více na straně 7

www.nasepravda.cz

Líbí se Vám náš týdeník?

Jeho vydávání můžete podpořit **libovolným finančním příspěvkem**
na transparentní účet **6351292399/0800**

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

QR Platba

OSOBNOST TÝDNE **Zdeněk PODLIPNÝ**

Český herec a divadelní režisér **Zdeněk PODLIPNÝ**, výrazná osobnost meziválečné antifašistické avantgardy, se narodil 5. května 1898 jako **Zdeněk Ulip** do chudé dělnické rodiny Václava Ulipa a jeho ženy Karoliny, rozené Bartůňkové, v Praze-Michli. Lásku k divadlu ho roku 1915 přivedla do divadelní společnosti F. Kosteckého, během první světové války hrál i v dalších kočovných společnostech. V roce 1922 získal angažmá v činohře Národního divadla moravsko-slezského v Ostravě. Po čtyřech letech byl propuštěn, protože jako přesvědčený komunista pořádal nedělní politické přednášky pro technické pracovníky, což se vedení divadla nelíbilo. Působil pak v Českém divadle v Olomouci, v kladenském Stálém divadle a v Městském divadle v Plzni. **Koncem roku 1933 patřil spolu se svou ženou, herečkou Zdeňkou Kaliberkovou, k zakládajícím členům avantgardního levicového divadla D 34 Emila Františka Buriana a k jeho profilovým hercům.** Burianovi pomáhal organizačně i finančně, na vznik divadla mu půjčil peníze.

Se Zdeňkou se poznali při olomouckém angažmá, vzali se v červnu 1934 a v roce 1939 se rozvedli. Na Štědrý den 1939 se Podlipný oženil s o 17 let mladší Hanou Klimovou a v následujícím roce se jim narodil syn Jan, jako pohrobek přišla na svět v roce 1946 dcera Šárka.

Když Němci roku 1941 E. F. Buriana zatkli a divadlo zavřeli,

stal se Podlipný členem Městských divadel pražských, hrál především na scéně Divadla Na Poříčí. **V Městských divadlech vedl za války tajnou protifašistickou buňku a inicioval založení Revoluční odborové rady divadelníků, která připravovala poválečnou proměnu českého divadelnictví.** Objevil se také v osmi filmech, například *Madla z cihelny*, *Věra Lukášová*, *Nebe a dudy* nebo *Ad-vokát chudých*.

V květnu 1945 stál u zrodu Divadla kolektivní tvorby, které vzniklo jako nástupce zrušeného Divadla Vlasty Buriana po Burianově obvinění z kolaborace; sezónu zahájil vlastní hrou *Asyl*, napsal ji pod pseudonymem Zdeněk Brodský. Už na podzim ale přešel jako šéf činohry do Slezského národního divadla v Opavě. V první poválečné sezóně uvedla činohra pod jeho vedením 14 premiér a několik inscenací pro děti, zavedl také večery poezie. Plány na vytvoření lidového divadla a obnovu kultury v regionu však ukončila jeho předčasná smrt. Zemřel 23. července 1946 v Opavě na plicní embolii.

Helena KLUZOVÁ

FOTO - wikipedia

RETRO KOUTEK

ZAVZPOMÍNEJME SI na to, co bylo zábavné. Předvánoční oslavy s kolegy a kolegyněmi do toho určitě zapadaly. Třeba jako tato, která se konala v roce 1973 v národním podniku KOVOLIS HEDVIKOV v Třemošnici. Máte doma nějaké fotky z osmdesátých, sedmdesátých, šedesátých... let? Oskenujte je nebo pošlete (vrátíme!) na adresu redakce.

FOTO - archiv Jiřího Mířáckého

37/Náša Pravda